

Twentse reactie op het wetsvoorstel kostenverhaal huisvesting vergunninghouders:

1. In artikel 2, lid 2 staat dat er naar oordeel van Gedeputeerde Staten verschoonbare redenen kunnen zijn voor het niet huisvesten van een vergunninghouder. Afweging en verschoningsredenen zijn subjectief. Weliswaar kan rekening worden gehouden met de regionale situatie, maar onder dezelfde omstandigheden kan een besluit per provincie verschillen. Er zijn geen objectieve normen geformuleerd waarop die afweging dient te zijn gebaseerd. Iedere provincie kan deze naar eigen inzicht invullen. Dit brengt rechtsongelijkheid met zich mee. Met andere woorden: op voorhand dienen de criteria te worden benoemd. Niet alleen de lokale situatie en de inspanningen van de gemeenten, maar ook die van het COA zijn daarbij van belang.
2. De taakstelling huisvesting vergunninghouders is gebaseerd op het aantal verstrekte vergunningen. Het is mogelijk dat de toestroom naar ons land oploopt waardoor de taakstelling dermate hoog wordt en deze niet meer realistisch is voor gemeenten. De meeste gemeenten is het gelukt de taakstelling tot nu toe te vervullen, maar mocht de taakstelling flink stijgen, kan de grens van het haalbare worden overschreden. Wij pleiten ervoor de haalbaarheid van de opgelegde taakstelling mee te laten wegen bij het oordeel in hoeverre in die situatie sprake is van verschoonbaar niet halen van de taakstelling.
3. Het kan zijn dat de uiteindelijke taakstelling niet behaald wordt, maar dat er nog wel veel na-reizigers komen. Het is onduidelijk wanneer ze meegeteld kunnen worden. Het is niet duidelijk hoe daar mee om wordt gegaan in relatie tot dit wetsvoorstel.
4. In artikel 4 staat dat de wet terug werkt tot en met 1 juli 2016. Het met terugwerkende kracht invoeren van deze wet kan belastend werken voor gemeenten. Dit is onvoldoende gemotiveerd.
5. Wij zouden graag willen weten wat de "gemiddelde omvang" van de kosten op dit moment is, om de financiële gevolgen beter in beeld te krijgen.
6. In de Huisvestingswet dienen urgentie weer worden opgenomen. Bij een (over)spannen woningmarkt is de taakstelling niet realiseerbaar en ligt op voorhand een boete in het verschiet. Dit is onredelijk. Dit instrument uit de Huisvestingswet is dan noodzakelijk.
7. Het is onduidelijk hoe het wetsvoorstel zich verhoudt tot de "indeplaatsstellingsprocedure" van de interbestuurlijk toezichthouder, Gedeputeerde Staten van Overijssel. Komt dit wetsvoorstel in de plaats van de indeplaatsstellingsprocedure of aanvullend hierop?
8. Dit wetsvoorstel gaat uit van het bewust niet nakomen van de taakstelling. Een boete zal op geen enkele wijze een stimulerende werking hebben op de Twentse gemeenten op het behalen van de taakstelling. Een van de redenen dat het behalen van de taakstelling lastig is, is het feit dat de taakstelling is gebaseerd op inwoneraantal en niet op basis het aantal aanwezige (sociale) huurwoningen. Het creëren van passende huisvesting kost dan meer tijd en is ingewikkelder.
9. De Twentse gemeenten staan voor het leveren van duurzame oplossingen voor vergunninghouders, door het leveren van kwalitatief passende huisvesting vergunninghouders een goede start te bieden in onze gemeente. Door het in vooruitzicht stellen van een boete, stimuleert dit wetsvoorstel hoogstens haastige en kwalitatief wellicht minder goede oplossing in huisvesting.